

450 lat
UNII
LUBELSKIEJ

PREZYDENT MIASTA LUBLIN

ul. Wieniawska 14, 20-071 Lublin, tel.: +48 81 466 1400, fax: +48 81 466 1401
ePUAP: /UMLublin/SkrytkaESP, www.um.lublin.eu

PE-OR.310.1.2019

Lublin, dnia 25.07.2019 r.

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Lublin działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3, art. 14c § 1 i § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900 ze zm.), w związku ze złożonym przez [redacted] z siedzibą w [redacted] wnioskiem z dnia 25.04.2019 r. o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej w zakresie stosowania przepisów prawa podatkowego w podatku od nieruchomości,

postanawia uznać za nieprawidłowe stanowisko wskazane we wniosku, że:

parking dwupoziomowy opisany we wniosku stanowiący element budynku centrum handlowego podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według zasad przewidzianych dla budynków.

UZASADNIENIE

W dniu 29.04.2019 r. do tutejszego organu podatkowego wpłynął wniosek z siedzibą w [redacted], o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego wraz ze szkicami i zdjęciami obiektu opisanego we wniosku. Elementem wniosku jest także dokumentacja projektowo-budowlana i operat techniczny. Spółka wniosła o interpretację przepisów prawa podatkowego dotyczących art. 2 ust.1, art. 3 ust. 1 pkt 1, art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (aktualnie Dz. U. z 2019 r., poz. 1170, t.j.), dalej powołanej jako u.p.o.l.

Wnioskodawca oświadczył, zgodnie z art. 14b § 4 ww. ustawy Ordynacja podatkowa, że elementy stanu faktycznego i zdarzenia przyszłego objęte wnioskiem o wydanie interpretacji w dniu złożenia wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego. Do wniosku załączono dowód uiszczenia opłaty za wydanie interpretacji indywidualnej.

Spółka przedstawiła następujący stan faktyczny i przyszły:

Wnioskodawca jest właścicielem centrum handlowo-usługowego z hipermarktem spożywczym, miejscami postojowymi i garażem dwupoziomowym dla samochodów osobowych, zlokalizowanego w Lublinie przy zbiegu Al. [redacted] ul.

[redacted] ul. Jest to obiekt wielkopowierzchniowy o jednej częściowo otwartej kondygnacji podziemnej. Bryła obiektu składa się z centrum handlowego (sklep spożywczy, sklepy z artykułami przemysłowymi, punkty gastronomiczne), parku handlowego (składającego się z lokali handlowo-usługowych z wejściami z zewnątrz), parkingu dwupoziomowego i sklepu. Zasadniczą część centrum handlowego tworzy jedna nadziemna kondygnacja handlowa. W części podziemnej zlokalizowane zostały strefa wejściowa łącząca z niższą kondygnacją parkingu oraz pomieszczenia techniczne. Zróżnicowanie wysokości i poziomów posa-

dowienia poszczególnych elementów bryły obiektu jest połączeniem wymagań programowych oraz spadku terenu wzdłuż stoku północno-wschodniego działki.

Parking dwupoziomowy zaprojektowano jako garaż otwarty z czterech stron. Na oba poziomy parkingu są osobne wjazdy, z obu poziomów parkingu jest też bezpośrednie wejście do centrum handlowego poprzez oraz bezpośrednie wejście do sklepu

Na płycie górnego poziomu parkingu przewidziano miejsca na zielen w rejonie ciągu pieszego prowadzącego do wejścia głównego. Parking wyposażono w zewnętrzne schody terenowe oraz jedną klatkę schodową dla sprawnej ewakuacji osób z niższej kondygnacji parkingu. Parking obsługiwany jest przez system wind znajdujących się w przylegających pozostałych częściach obiektu - sklepie centrum handlowego.

Powierzchnia parkingu składa się z następujących powierzchni składowych:

- a) parking – 15.865,20 m² poziom 0
- b) parking – 16.095,27 m² poziom -5
- c) klatka schodowa – 20,01 m² + 20,46 m²
- d) pomieszczenie techniczne – 14,13 m²
- e) stacja ZKA – 5,03 m².

Zewnętrzne przegrody parkingu posiadają różnorodny charakter i są to ściany żelbetowe, ściany osłonowe przeszklone oraz ściany z płyt warstwowych z wypełnieniem z wełny mineralnej. Konstrukcja garażu wykonana została z elementów prefabrykowanych żelbetowych i sprężonych oraz monolitycznych, tj. słupów, belek, podwalin i płyt stropowych posadowionych na monolitycznych fundamentach w postaci stóp, ław i płyt fundamentowych. Główną konstrukcję nośną tworzą ramy żelbetowe zbudowane z utwierdzonych w fundamentach słupów oraz wolnopodpartych belek stropowych, na których oparte są prefabrykowane płyty stropowe.

Spółka dołączyła do wniosku kopię Tomu IV Projektu architektoniczno-budowlanego dotyczącego parkingu cz.1 Architektura (opracowanie z lipca 2016 r. oraz opracowanie z lutego 2017 r.), kopię decyzji z dnia 08.05.2017 r. zmieniającą decyzję zatwierdzającą projekt budowlany i udzielającą pozwolenia na budowę oraz kopię decyzji z dnia 18.08.2017 r. udzielającą pozwolenia na użytkowanie obiektu handlowo-usługowego obejmującego sklep galerię handlowo-usługową, sklep spożywczy i garaż dwupoziomowy dla samochodów osobowych wraz z instalacjami wewnętrznymi, a także kopię Operatu pomiarowego z pomiaru powierzchni użytkowej parkingu z dnia 28.02.2019 r., sporządzonego przez

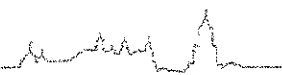
Spółka, mając na uwadze przedstawiony powyżej stan faktyczny i zdarzenie przyszłe, zadała pytanie:-

Czy w świetle art. 2 ust. 1 u.p.o.l. przedmiotowy parking podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jako budowla, czy też jest elementem budynku centrum handlowego i podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według zasad przewidzianych dla budynków?

Wnioskodawca stoi na stanowisku, iż parking opisany we wniosku stanowiący element budynku centrum handlowego nie stanowi budowli w rozumieniu u.p.o.l. i podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według zasad przewidzianych dla opodatkowania budynków.

Tutejszy organ podatkowy po przeanalizowaniu informacji zawartych we wniosku i załączonych do niego dokumentów, a także obowiązujących przepisów prawa i orzecznictwa sądowego, uznaje stanowisko Spółki za nieprawidłowe.

Zajmując stanowisko w tej sprawie organ podatkowy odniósł się nie tylko do opisowej części wniosku Spółki o wydanie interpretacji, ale także do załączonych do niego dokumentów, które stanowią jego element. Wnioskodawca opisując stan faktyczny we wniosku wskazuje, iż parking dwukondygnacyjny składa się z poziomu 0 i poziomu -5 i posiada zewnętrzne przegrody budowlane. Natomiast z rzutu przekroju parkingu zawartego w Projekcie architektoniczno-budowlanym, a także z załączonych zdjęć wynika, iż poziom 0 garażu przegród budowlanych nie posiada.

Niespójne informacje zawiera także Operat techniczny i Projekt architektoniczno-budowlany w części dotyczącej powierzchni użytkowej przedmiotowego obiektu. Z Operatu wynika, iż wykonano pomiary długości ścian i murów oporowych wewnątrz parkingu w celu obliczenia powierzchni użytkowej na poszczególnych kondygnacjach. (...) parking poziom +0,00 15.865,20 m²; parking poziom -5,00 16.095,27 m²; Razem 31.960,47 m². Powierzchnię użytkową parkingu pomierzono i obliczono zgodnie z przepisami ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, Polskiej Normy PN-ISO 9836:2015-12 i Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych (PKOB). W operacie przedstawiono także w formie tabelarycznej wykaz powierzchni użytkowej parkingu, z którego wynika, iż poziom 0,00 składa się z klatki schodowej i parkingu, a poziom -5,00 z pomieszczenia technicznego, stacji ZKA, klatki schodowej oraz parkingu. W ocenie geodety wykonującego przedmiotowy Operat powierzchnia klatek schodowych, pomieszczenia technicznego i stacji ZKA nie stanowi powierzchni użytkowej budynku i nie podlega opodatkowaniu na podstawie ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Natomiast z zestawienia powierzchni parkingu zawartego w Projekcie architektoniczno-budowlanym (pkt 2.1.) wywieść można, że na tę powierzchnię składają się pomieszczenia zlokalizowane na poziomie -5,00, tj. parking, klatka schodowa, pomieszczenie techniczne, stacja ZKA oraz na poziomie +0,00 - klatka schodowa. Zatem architekt nie uznał, że powierzchnia parkingu na poziomie +0,00 stanowi powierzchnię użytkową parkingu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 u.p.o.l. opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają grunty, budynki lub ich części oraz budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Stosownie do art. 1a ust. 1 pkt 1 u.p.o.l., budynkiem jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach. Natomiast w myśl pkt 2 tegoż art., budowlą jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Podstawę opodatkowania dla gruntów stanowi powierzchnia, dla budynków lub ich części - powierzchnia użytkowa, natomiast dla budowli lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - wartość, o której mowa w przepisach o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych - ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego (art. 4 ust. 1 u.p.o.l.).

Za powierzchnię użytkową budynku lub jego części uważa się powierzchnię mierzoną po wewnętrznej długości ścian na wszystkich kondygnacjach, z wyjątkiem powierzchni klatek schodowych oraz szybów dźwigowych; za kondygnację uważa się również garaże podziemne, piwnice, sutereny i poddasza użytkowe (art. 1a ust. 1 pkt 5 u.p.o.l.).

W świetle definicji zawartych w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186 t.j.), dalej powołanej jako Pr.bud., do której odsyła ustawa o podatkach i opłatach lokalnych :

- obiektem budowlanym jest budynek, budowla bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych (art. 3 pkt 1 Pr.bud.),
- budynkiem jest taki obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach; (art. 3 pkt 2 Pr.bud.),
- budowlą jest każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania

wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, elektrowni wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową (art. 3 pkt 3 Pr.bud.),

urządzeniem budowlanym jest urządzenie techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki (art. 3 pkt 9 Pr.bud.).

Z przepisów art. 1a ust.1 pkt 1 u.p.o.l. oraz art. 3 pkt 2 Pr.bud. wynika, że aby obiekt budowlany uznać za budynek, to musi on być wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych, posiadać fundamenty i dach. Z przedstawionego przez Spółkę opisu, jaki i dołączonych do ww. wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej dokumentów wynika, że parking dwupoziomowy, na poziomie -5, posiada wszystkie elementy pozwalające uznać go za budynek. Dlatego też do powierzchni użytkowej tego obiektu budowlanego, stanowiącej podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości, należy zaliczyć parking, pomieszczenie techniczne oraz pomieszczenie ZKA, tj. z uwzględnieniem zasad określonych w art. 1 ust. 1 pkt 5 u.p.o.l. Natomiast parking określony jako poziom 0, w ocenie tutejszego organu podatkowego, nie posiada ww. elementów budynku. Jest to niezadaszony plac postojowy posadowiony na dachu budynku garażu i, w ocenie tutejszego organu, stanowi budowlę w myśl przepisów u.p.o.l.

Przedmiotowy parking dwupoziomowy niewątpliwie jest elementem centrum handlowo-usługowego wybudowanego przez Spółkę, jest z nim technicznie i funkcjonalnie powiązany. Parking na poziomie -5 posiada fundamenty w postaci stóp, ław i płyt fundamentowych i dach z płyt stropowych. Zewnętrzne przegrody parkingu posiadają różnorodny charakter i są to ściany żelbetowe i z płyt, ściany przeszklone oraz słupy i filary, dlatego też podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według zasad przewidzianych dla budynków.

Wyjaśnienia wymaga w tym miejscu pojęcie przegrody budowlanej, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 1 u.p.o.l.. Z ukształtowanego już orzecznictwa sądów administracyjnych wywieść należy pogląd, zgodnie z którym *dla spełnienia przez obiekt budowlany przesłanki wydzielenia z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych, nie jest konieczne zamknięcie obiektu ze wszystkich stron. Pojęcie przegrody budowlanej nie można zawężać do ściany w tradycyjnym rozumieniu tego słowa, ale należy objąć tą kategorią również inne elementy struktury budynku, jak np. filary, słupy, czy kolumny, które w sensie konstrukcyjnym mogą pełnić tę samą funkcję co ściana, i konstrukcyjnie wydzielać budynek lub jego część z przestrzeni* (wyroki NSA z dnia 08.05.2018 r. sygn. akt II FSK 779/16, z dnia 24.08.2016 r. sygn. akt II FSK 2122/14, z dnia 11.05.2016 r. sygn. akt II FSK 158/15, z dnia 06.10.2015 r. sygn. akt II FSK 321/14 oraz WSA w Gdańsku z dnia 13.06.2018 r. sygn. akt I SA/Gd 425/18, WSA w Poznaniu z dnia 10.11.2015 r. sygn. akt I SA/PO 215/15, WSA w Warszawie z dnia 12.03.2014 r. sygn. akt VIII SA/Wa 961/13).

W art. 1a ust. 1 pkt 5 u.p.o.l. ustawodawca określił sposób obliczenia powierzchni użytkowej wskazując, że jest ona mierzona na wszystkich kondygnacjach, przy czym nie zawarł definicji pojęcia „kondygnacja”; ani też nie odesłał do przepisów Pr.bud. Jak wskazuje NSA w wyrokach z dnia 13.04.2017 r. sygn. akt II FSK 2613/15, z dnia 10.02.2017 r. sygn. akt II FSK 3957/14 *przy wykładni sformułowania „kondygnacja” należy odwołać się do reguł znaczeniowych języka etnicznego. Sięgając do znaczenia semantycznego, przez „kondygnację” należy rozumieć „część budynku między sąsiednimi stropami lub między podłogiem i najniższym stropem; piętro parter lub parter budynku” (por. Słownik języka polskiego, pod red. M. Szymczaka, T.I. wyd. PWN 1984 str. 985). W wyroku z dnia 18.02.2019 r. sygn. akt I SA/GI 1185/18 WSA w Gliwicach wskazał, że dla potrzeb wyjaśnienia terminu kondygnacja, w pierwszej kolejności należy oprzeć się na wyjaśnieniu pojęcia strop, pod którym należy rozumieć poziomy element*

konstrukcyjny oddzielający poszczególne kondygnacje budynku, przenoszący na elementy wspierające (ściany, słupy) ciężar własny i obciążenie użytkowe (por. m. in. Słownik języka polskiego, pod red. M. Szymczaka - op. cit.). Strop może mieć różny charakter, tj. może być wykonany z płyt żelbetonowych, betonu, a także może mieć konstrukcję drewnianą (np. w postaci ułożonych pomiędzy ścianami budynku drewnianych legarów). Sięgając zatem do znaczenia semantycznego, przez kondygnację należy rozumieć część budynku znajdującego się między sąsiednimi stropami lub między podłożem a najniższym stropem, każde piętro lub parter budynku, także piętra znajdujące się pod parterem budynku (por. Słownik języka polskiego, pod red. S. Dubisza, T. II, Wydawnictwo Naukowe PWN 2006, str. 199).

Odnosząc treść przytoczonych regulacji do stanu faktycznego przedstawionego we wniosku i załączonych dokumentach wskazać należy, iż parking na poziomie 0, nie stanowi kondygnacji budynku, gdyż nie posiada stropu, nie jest także wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych, chociażby przez słupy lub filary. Nie jest zatem możliwe ustalenie powierzchni użytkowej poziomu 0 parkingu. W ocenie tutejszego organu podatkowego na dachu budynku parkingu -5 zaprojektowano naniesienie w postaci użytkowego placu postojowego. Parking na poziomie 0, jak wykazano wyżej, nie spełnia definicji budynku, nie jest też obiektem małej architektury, zatem stanowi budowlę w rozumieniu przepisów art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. odsyłającego do enumeratywnego wyliczenia budowli i urządzeń budowlanych wskazanych w prawie budowlanym (art. 3 pkt 3 i 9 Pr.bud). W konsekwencji powyższego skoro poziom 0 parkingu jest rodzajem placu postojowego wymienionego w katalogu urządzeń budowlanych zdefiniowanych w Pr.bud., spełnia przesłanki bycia budowlą w rozumieniu przepisów u.p.o.l. Ponadto stanowi on odrębny od budynku obiekt budowlany, znajduje się na zewnątrz poza przestrzenią budynku, pozostając jednocześnie w związku funkcjonalnym z obiektem centrum handlowego w stosunku do którego spełnia funkcję służebną umożliwiającą prawidłowe użytkowanie tego obiektu.

W świetle orzecznictwa sądów administracyjnych urządzeniem budowlanym, określonym w art. 3 pkt 9 Pr.bud., mogą być tylko takie urządzenia techniczne, które są związane z budynkiem i znajdują się na zewnątrz budynku. Zatem place postojowe, wymienione w tym przepisie, będą kwalifikowane jako budowle w rozumieniu u.p.o.l., wtedy gdy są obiektami wolnostojącymi (wyrok WSA w Krakowie z dnia 14.12.2011 r. sygn. akt I SA /Kr 1537/11). Natomiast w orzeczeniu z dnia 17.09.2015 r. sygn. akt I SA/OI 389/15 WSA w Olsztynie, w sprawie dotyczącej opodatkowania podatkiem od nieruchomości niezadaszonego parkingu usytuowanego na dachu budynku galerii handlowej, podkreślił, że *parking nie traci charakteru budowli z uwagi na jego położenie na dachu budynku. Nie można go także utożsamiać z dachem, gdyż pełni on zupełnie inną funkcję i wymaga innej konstrukcji. Parking stanowi odrębną od budynku galerii handlowej budowlę, która jedynie usytuowana została na ww. budynku, to tym samym istnieją dwa odrębne przedmioty opodatkowania podatkiem od nieruchomości: budynek i budowla. Samo zaś umieszczenie budowli w lub na budynku, nie powoduje automatycznie, że budowle te nie będą podlegały odrębnemu opodatkowaniu. Każdorazowo należy, w ocenie Sądu, badać funkcje oraz związek techniczny konkretnych urządzeń budowlanych z budynkiem, w którym, bądź też, na którym są umieszczone. W praktyce mogą bowiem istnieć urządzenia budowlane znajdujące się wewnątrz (lub na) budynku, które służą budynkowi i nie mogą stanowić odrębnej budowli, ale mogą też istnieć takie urządzenia budowlane, które pomimo tego, że znajdują się wewnątrz (lub na) budynku, mogą funkcjonować odrębnie od budynku. Przykładem tej drugiej grupy urządzeń budowlanych jest parking, którego powierzchnia nie zostanie wliczona do powierzchni użytkowej budynku (...). W niniejszej sprawie, w związku z brakiem podstaw prawnych do zaliczenia powierzchni opisanego parkingu do powierzchni użytkowej budynku galerii handlowej, parking ten opodatkowany zostanie wyłącznie jako budowla. Ww. skład orzekający powołał się także na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 września 2011r., sygn. P 33/09, w którym stwierdzono, że dla potrzeb prawa daninowego, które winno określać przedmiot opodatkowania w ustawie, za budowlę, jako przedmiot opodatkowania można uznać jedynie urządzenia techniczne scharakteryzowane w art.3 pkt 9 Prawa budowlanego lub w innych przepisach tej ustawy albo w załączniku do*

niej, inne niż urządzenia wskazane *expressis verbis*, jeżeli zostanie wykazane, że zapewniają one możliwość użytkowania obiektu budowlanego zgodnie z jego przeznaczeniem. W konsekwencji powyższego, skoro parking jest rodzajem placu postojowego, wymienionego *expressis verbis* w art. 3 pkt 9 Prawa budowlanego, jako urządzenie budowlane, to tym samym jest budowlą w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. Jeżeli natomiast budowla (tu – parking) znajduje się w posiadaniu przedsiębiorcy, to podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 u.p.o.l.

Reasumując należy wskazać, że w niniejszej sprawie organ podatkowy, dokonując indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego stwierdza, iż obiekt budowlany będący parkingiem -5 jest budynkiem i podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według zasad przewidzianych dla budynków. Przy czym na jego powierzchnię użytkową będącą składają się powierzchnia parkingu, pomieszczenia technicznego oraz pomieszczenia stacji ZKA. Natomiast parking na poziomie 0, posadowiony na budynku stanowi budowlę w myśl u.p.o.l. i podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości według zasad przewidzianych dla budowli.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu jej wydania.

POUCZENIE

Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, ul. M.C. Skłodowskiej 40, 20 – 029 Lublin, w dwóch egzemplarzach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia interpretacji – art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 ze zm.).

Zgodnie z art. 54 § 1 ww. ustawy skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi, tj. Prezydenta Miasta Lublin (skargę należy przesłać na adres: Wydział Podatków Urzędu Miasta Lublin, 20-071 Lublin, ul. Wieniawska 14).

Z up. Prezydenta Miasta Lublin

Irena Szumlak
Skarbnik Miasta